

عنوان مقاله:

پیاده سازی نظام بهایابی بر مبنای فعالیت عمل گرا با رویکرد فازی در پیمان های بلندمدت ساخت

محل انتشار:

فصلنامه دانش حسابداری، دوره 15، شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

محمد نمازی - استاد گروه حسابداری، دانشکده مدیریت و علوم اجتماعی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

پیمان نجات - دانشجوی دکتری گروه حسابداری، دانشکده مدیریت و علوم اجتماعی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: این پژوهش نحوه به کارگیری هزینه یابی بر مبنای فعالیت عمل گرا و الگوی فازی آن را معرفی و برای محاسبه درآمد و بهای تمام شده پیمان های بلندمدت ساخت استفاده می نماید سپس، به مقایسه اطلاعات آن ها با نظام بهایابی سنتی به صورت تجربی می پردازد. روش: در این پژوهش دو نظام بهایابی بر مبنای فعالیت عمل گرا و نوع فازی آن در یک پروژه بلندمدت ساختمانی پیاده سازی و با اطلاعات نظام بهایابی سنتی مقایسه شد. نه فرضیه پژوهش به مقایسه روش های محاسبه درآمد، بهای تمام شده و سود پرداخته اند. اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از آزمون های آماری سنجیده شد. یافته ها: نتایج نشان داد تفاوت معنا داری بین بهای تمام شده و سود پیمان بلندمدت به روش هزینه یابی سنتی و روش هزینه یابی بر مبنای فعالیت عمل گرا و نوع فازی آن وجود دارد؛ اما بین بهای تمام شده و سود پیمان بلندمدت به روش هزینه یابی بر مبنای فعالیت عمل گرا و هزینه یابی بر مبنای فعالیت عمل گرای فازی، به دلیل دقیق بودن داده ها در صنعت ساخت و ساز تفاوت معنا داری وجود ندارد. همچنین، درباره شناسایی درآمد در تمام روش ها تفاوت معناداری وجود ندارد. نتیجه گیری: نظام بهایابی بر مبنای فعالیت عمل گرای فازی به مراتب بهتر از نظام بهایابی سنتی برای شناسایی و کنترل انحرافات هزینه های پروژه های عمرانی عمل می کند. همچنین، به عنوان یک نظام کنترل پروژه در اختیار مدیران قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

پیمان بلندمدت ساخت، بهایابی بر مبنای فعالیت عمل گرا، بهایابی عمل گرای فازی، مدیریت هزینه، بهره وری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043616>

